

בש"פ 3196/14 - יגאל דוד נגד מדינת ישראל - פרקליטות המדינה

בבית המשפט העליון

בש"פ 3196/14

לפני: כבוד השופט ס' גוברמן

המערער: יגאל דוד

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל - פרקליטות המדינה

תגובת באת כוח המערער מיום 3.8.2014
החלטה על הוצאות אישיות לבאת כוח המערער

בשם המערער: עו"ד יפעת רבינק

החלטה

1. ביום 9.6.2014 ניתן פסק הדין שדחה את ערעורו של המערער על החלטת הרשמת ל' בנמלך (בש"פ 1432/14) מיום 18.3.2014, במסגרתה דחתה את השגתו על החלטת מזכירות בית משפט זה שלא לקבל לרישום שני הליכים שהגיש. שני ההליכים נוגעים לתיק שנוהל בבית המשפט המחוזי, בו זוכה המערער מעבירות שיוחסו לו. בפסק הדין עמדתי על כך ששני ההליכים הוגשו מבלי שיהיה מקור בדין להגשתם, בזכות או ברשות. עוד ציינתי שאף לו היה מקור כזה, ממילא איחר המערער בהגשת ההליכים. במסגרת הערעור, ביקש המערער לקיים דיון בערעור זה, וגם בקשה זו נדחתה על ידי תוך שביארתי כי אף שכותרת ההליך היא פלילית, מהותו אינה פלילית, ולכן אין חובה בדין לקיים דיון בו (ראו פסקאות 4-6 לפסק הדין).

2. המערער, ולמעשה באת כוחו, לא השלימו עם פסק הדין. באת כוחו ביקשה ביום 14.7.2014 לתקן את פסק הדין,

עמוד 1

במובן זה שיתקיים דיון בו כיוון "בכל הליך פלילי יש לקיים דיון בע"פ" (פסקה 3 לבקשה מיום 14.7.2014). עוד טענה באת כוחו כי אי קיום הדיון "גורם נזק לאנשים רבים" (פסקה 7 לבקשה מיום 14.7.2014).

3. ביום 15.7.2014 דחיתי את הבקשה. בהחלטתי כתבתי כך:

"דין הבקשה להידחות. באת כוח המבקש טוענת כי לא התקיים דיון בשל "השמטה מקרית" (פסקה 6 לבקשה), ובכך מתעלמת היא מהאמור בפסקה 6 לפסק דיני ב[ה] מובהר מדוע אין חובה לקיים דיון בהליך האמור. לא ברור עוד מהו הנזק שנגרם מאי קיום הדיון, היות שהמבקש זוכה מהעבירות שהואשם בהן (וראו פסקה 4 לפסק דיני).

יוער שבדומה לערעור מושא פסק הדין, גם בקשה זו הוגשה שלא בהתאם להנחיות הנשיאה שמפורסמות באתר בתי המשפט – היא נטולת תאריך, כתובה בכתב יד וללא אסמכתאות. מעבר לכך, היא מבקשת לאכוף סדרי דין שאינם קיימים כלל" (שם, בפסקאות 3-2).

4. לנוכח דברים אלה, הוריתי לבאת כוח המערער להשיב עד ליום 24.7.2014 מדוע אין לחייבה בהוצאות אישיות לטובת אוצר המדינה בשל התנהלותה בהליך זה, לרבות לעניין הגשתו. למרות החלטתי זו, נדרשה החלטה נוספת על הסרת מחדל כדי לקבל את תשובתה של באת כוח המערער שהוגשה ביום 3.8.2014.

5. בתשובתה טענה באת כוח המערער כי אין לחייבה בהוצאות אישיות כיוון שנקטה בהליך שנותר לה כדי "לשפר את עתידו של המערער", ואם לא הייתה מגישה את ההליכים האמורים "זה עלול לפגוע בו, וכיוון שזוכה, הוא ראוי למלוא זכויותיו ויחס הכבוד עפ"י החוק" (פסקה 1 לתשובה). עוד טענה באת כוח המערער – שלמען הבהירות יצוין שמה, עו"ד יפעת רבינק – כי "כבוד השופט הינו קרוב משפחה מדרגה ראשונה" שלה ולכן "כל החלטה שלו, אם היא פוגעת במערער ובציפיותיו – אפשר לערער עליה ולפסול אותה, או שהיא פסולה מעיקרא" (פסקה 3 לתשובה). כמו כן ביקשה עו"ד רבינק כי ייקבע מועד לדיון בערעור זה, כיוון ש"יש חובה לקיים דיון בע"פ בסדר דין פלילי", ועל התעקשותה זו על בית המשפט להעריכה. לסיום, עו"ד רבינק ביקשה שבמקום לחייבה בהוצאות אישיות, יפסקו לזכותה הוצאות ושכר טרחת עורך דין.

6. חיוב עורך דין בהוצאות אישיות הוא צעד שמחייב זהירות ומתינות אך מדובר בסמכות "טבועה" של בית המשפט, הנובעת מהצורך בניהול הדיון בכל תיק באורח יעיל ותקין (וראו למשל: ע"א 5090/07 עו"ד עטרי נ' מדינת ישראל (31.8.2008)). התנהלותה של עו"ד רבינק הביאה לבזבוז זמנו של בית המשפט בבקשות שאין להן מקור בדיון, והצריכה חמש החלטות שיפוטיות. בתגובתה עמדה על טענותיה כי הגישה הליכים בזכות, אף שהובהר בפסק הדין כי לא כך הדבר. עוד היא ציינה כי אם תינתן החלטה שפוגעת בציפיותיו של המערער מהליך זה, היא תבקש את פסולותי משום שהיא קרובת משפחה שלי מדרגה ראשונה. מיותר לציין כי אינני מכיר את עו"ד רבינק והיא אינה קרובת משפחה שלי כלל וכלל. בנסיבות אלה, מצאתי לחייב אותה בהוצאות אישיות לטובת אוצר המדינה בסך של 3,000 ש"ח.

ניתנה היום, ט' באב התשע"ד (5.8.2014).

ש ו פ ט